

WIJ ZIJN STERK HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, u leest het goed! De bijbel zegt dat wij sterk zijn. Hallelujah! Rom. 15:1a – *“Maar wij, die sterk zijn;.....”*.

Wat een geweldige wonderen hebben er toch in onze levens plaatsgevonden. Het onbegrijpelijke wonder, dat wij door onze wedergeboorte Gods eigen kinderen zijn geworden, én onder andere ook het wonder dat wij stérk zijn geworden.

Terwijl wij door de wereld als zwakken, dwazen, verachten en onedelen worden beschouwd, heeft God ons desalniettemin uitverkoren om in Christus Jezus Zijn eigen kinderen te worden (1 Cor. 1:27-31). Het klopt inderdaad, dat wij zwak en dwaas en veracht en onedel waren. Maar dat waren wij in ons oude, zondige leven. Nu is alles anders geworden! Nu zijn wij sterken! Nu noemt de bijbel ons zelfs heiligen (Rom. 16:2,15; 1 Cor. 1:2). Nu zijn wij geen zondaren meer, maar heiligen. Heiligen, die helaas nog wel eens zondigen. Er heeft zich dus in ons een geweldige verandering voltrokken. Eerst waren wij zwak, maar nu zijn wij sterk! Door het volbrachte werk van onze lieve, dierbare Heiland, de Here Jezus Christus. Het was door de liefde van God de Vader, dat Hij naar de aarde werd gezonden om beladen met onze zonden het doodsoordeel aan het kruis te ondergaan (Joh. 3:16). En het was door de leiding van de Heilige Geest, dat Jezus Zijn taak heeft volbracht. Prijst God!

Waarin zijn wij nu sterk geworden, broeders en zusters? Wij zijn met name sterk geworden in de liefde. Want God heeft Zijn liefde in onze harten uitgestort. Rom. 5:5 – *“En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.”*

In de bijbel kunnen we lezen, dat de liefde de vervulling van Gods Wet is. Liefde is zo te zeggen de samenvatting van Gods Wet. De Wet in een nutshell (notedop).

Rom. 13:10 - *“De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet”*.

Matt. 22:35-40 – *“En een uit hen, zijnde een wetgeleerde, heeft gevraagd, Hem verzoekende en zeggende: Meester! welk is het grote gebod in de wet? En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.”*

Door de liefde wordt Gods Wet voltooid en volkomen tot compleetheid gebracht. Dit is niet zo moeilijk te verstaan. Het was immers door Gods grote, oneindige liefde dat Jezus de prijs voor onze zonden (de doodstraf die eigenlijk over ons zondaren had moeten worden uitgesproken) aan het kruis heeft betaald. De Wet zegt in een hard, maar rechtvaardig oordeel, dat degene die zondigt, zal moeten sterven. Want het loon van de zonde is de dood. Leest u Ezech. 18:4c, 20a; Rom. 6:23a; Gal. 3:10b. Maar Gods grote liefde heeft het wettige doodsoordeel van ons afgewenteld door het geloof in het volbrachte werk van Jezus Christus en ons vervolgens gesterkt en gevuld met Zijn liefde.

God sterkte ons met Zijn liefde. En nu mogen wij deze liefde aanwenden ten behoeve van onze naasten, onze medemensen. De liefde waarmee wijzelf zijn gered van een eeuwig verderf mogen we aan hen doorgeven, opdat ook zij worden gered middels deze liefde. Wij mogen hen stichten, opbouwen en versterken, zónder onszelf te behagen! De apostel Paulus roept ons daartoe op in Rom. 15:1-2 – *“Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelfen te behagen. Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting.”*

In vers 3 lezen we vervolgens duidelijk over de relatie tussen het betonen van liefde aan anderen zonder onszelf te behagen en hetgeen Jezus uit liefde voor ons deed aan het kruis: *“Want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen.”* Jezus behaagde niet Zichzelf, maar droeg juist de smaad (de lasten, zonden, ziekten, zorgen) van de zondaren.

In vers 4 wordt ons door Gods Woord bij monde van Paulus het advies gegeven om (hertoe) te leren van álles wat er in de Schriften staat geschreven: *“Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.”*

Met andere woorden, Gods Woord vermaant ons om te leren van hetgeen in dit Woord (de Schriften) is geschreven. Dan leren wij lijdzaamheid en geduld, dan worden wij vertroost en wordt onze hoop op Jezus versterkt.

Wij waren ooit zo ontzettend zwak in onze zonden, broeders en zusters, maar nu zijn we sterk. Niet door onszelf of uit eigen kracht, maar omdat God ons sterk in de liefde heeft gemaakt. Sterke liefde voor Hem om Hem nooit meer door onze zonden te bedroeven en sterke liefde om daarmee anderen te versterken.

Het thema *“sterk zijn”* in combinatie met de oproep om uit de Schriften te leren, doet mij denken aan de betekenis van de naam van de grote profeet Ezechiël. Zijn naam, in het Hebreeuws *“Je-chez-ke-eel”* (יֵחֵזְקִיָּאל) betekent *“God zal versterken”*. God zou Zijn profeet Ezechiël gaan versterken. Zoals hij ons heeft versterkt. Hallelujah! Want deze Ezechiël was een door God geroepen profeet, net zoals ook wij door God zijn geroepen (Rom. 8:28-30).

Ik wil u brengen naar de roeping van Ezechiël, waarover wij kunnen lezen in het boek Ezechiël, de hoofdstukken 1-3. Hij was door God geroepen om Gods Woorden te spreken tegen Zijn rebellerende en eigenzinnige volk Israël. Opdat Gods volk zich zou bekeren en versterkt zou mogen worden. Daartoe zou God hém versterken. Hij moest het dus niet in z'n eigen kracht doen.

Nét zoals wij geroepen zijn om onze naasten te stichten, op te bouwen en te versterken. En God heeft ook ons daartoe sterk gemaakt in Zijn liefde.

Uit de Hebreeuwse grondtekst blijkt dat God zich voor de vastlegging van Zijn Woord over de speciale roeping van Ezechiël heeft bediend van bijzonder taalgebruik. Van bepaalde woord-overeenkomsten! Ik ken helaas de gebruikelijke taalkundige uitdrukking hiervoor niet. God deed dit om allereerst om Ezechiël te bemoedigen. Maar God deed dit ook om degenen, die uit het boek Ezechiël willen leren, te bemoedigen.

Nadat Ezechiël in hoofdstuk 1 een geweldig, indrukwekkend hemelvisioen had mogen ervaren, zag hij tenslotte in dit gezicht de Eeuwige en Almachtige God zittend op Zijn troon. Zó ontzaggelijk overweldigend en heilig was alles wat hij zag, dat hij voorover op zijn aangezicht viel (Ezech. 1:28). Maar die ontzagwekkende God begon ook tot hem te spreken. En het eerste wat Hij deed, was Ezechiël op zijn eigen benen te laten staan door de kracht van de Heilige Geest (Ezech. 2:2). Dit doet de Heer ook bij ons. Als wij ons open stellen voor Zijn Woord, stelt de Heilige Geest ons op onze voeten, met andere woorden Hij scherpt onze oren en maakt ons geconcentreerd om Gods Woorden te horen, te verstaan én te doen.

God wilde Ezechiël tot Zijn rebellerende volk Israël zenden om tegen hen te spreken en te profeteren, opdat zij zich zouden bekeren. U kunt dit in de hoofdstukken 2-3 lezen. Maar waar het mij om gaat, is zoals gezegd Gods taalgebruik. Allereerst in de kwalificatie van Zijn volk. Ezech. 2:4 en 3:7 – *“En deze kinderen zijn hard (letterlijk: moeilijk) van aangezicht, en stijf van hart; Ik zend u tot hen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE! ..... Maar het huis Israëls wil naar u niet horen, omdat zij naar Mij niet willen horen; want het ganse huis Israëls is stijf van voorhoofd, en hard van hart zijn zij.”*

God gebruikte voor de uitdrukking *“stijf”* het woord *“chazak”* (חָזַק), dat *“sterk”* betekent, maar dan zowel in positieve als negatieve zin! *“Chazak”* (חָזַק) betekent daarom onder andere *“sterk”* dat wil zeggen *“standvastig in karakter”* (positief), maar óók *“sterk”* dat wil zeggen *“stijfkoppig of hardnekkig qua karakter”* (negatief). Israël was hardnekkig en stijf-

koppig. En God waarschuwde Ezechiël voor deze hardnekkigheid en stijfkoppigheid van Zijn volk om zich te bekeren. Zij zouden niet naar hem willen luisteren.

Máár..... Ezechiël hoefde niet bang te zijn. Want God zou hem versterken! Israël was “chazak” (חזק) in negatieve zin, maar God zou hem “chazak” (חזק) in positieve zin maken. Leest u maar, wat God tegen hem zei in Ezech. 3:8-9 – *“Ziet, Ik heb uw aangezicht stijf*

(חזק) gemaakt tegen hun aangezichten, en uw voorhoofd stijf (חזק) tegen hun voorhoofd. Uw voorhoofd heb Ik gemaakt als een diamant, harder (חזק) dan een rots; vrees hen niet, en ontzet u niet voor hun aangezichten, omdat zij een wederspanning huis zijn.”

Broeders en zusters, merkt u hetzelfde woordje “chazak” (חזק) in Ezechiëls naam op? Wat een geweldige bemoediging moeten Gods speciale Woorden voor hem zijn geweest. Zijn naam “Je-chez-ke-eel” (יחזקאל) betekent “God zal versterken” en nu mocht hij meemaken dat God het ook daadwerkelijk had gedaan. Hij hoefde werkelijk niet bang te zijn.

Maar God liet het er niet bij om Ezechiëls voorhoofd harder dan een diamant te maken. Gods versterking van Ezechiël ging nog véél verder, want God vulde zijn buik met de zoetheid van Zijn Woord. En wat anders is de zoetheid van Gods Woord dan Zijn oneindige liefde en Zijn onuitsprekelijke genade? De liefde is toch de vervulling van Zijn Woord? God zei tegen hem: *“Open je mond en eet van het Woord”*. Ditzelfde zullen wij moeten doen, eten van het Woord, dus gemeenschap hebben met het Woord. En het Woord is Jezus (Joh. 1:1,14).

Ezech. 2:8-10 en 3:1-4 – *“Doch gij, mensenkind, hoor hetgeen Ik tot u spreek; wees gij niet wederspanning, gelijk dat wederspanning huis; open uw mond, en eet, wat Ik u geef. Toen zag ik, en ziet, er was een hand tot mij uitgestoken; en ziet, daarin was de rol eens boeks. En Hij spreidde die voor mijn aangezicht uit; en zij was beschreven voor en achter; en daarin waren geschreven klaagliederen, en zuchting, en wee. Daarna zeide Hij tot mij: Mensenkind, eet, wat gij vinden zult; eet deze rol, en ga, spreek tot het huis Israëls. Toen opende ik mijn mond, en Hij gaf mij die rol te eten. En Hij zeide tot mij: Mensenkind, geef uw buik te eten, en vul uw ingewand met deze rol, die Ik u geef. Toen at ik, en het was in mijn mond als honig, vanwege de zoetheid. En Hij zeide tot mij: Mensenkind, ga henen, kom tot het huis Israëls, en spreek tot hen met Mijn woorden.”*

Dit was het wat Ezechiël werkelijk nodig had. Niet alleen standvastigheid en vastberadenheid en een sterk karakter, dus een diamanten voorhoofd. Bovenal had hij de liefde Gods in zijn hart nodig. Zonder een van liefde overvloeiend hart, zonder een blik op Gods ontzaggelijk grote genade, zou hij zijn geduld verliezen als het volk Israël niet naar hem zou willen luisteren. Zonder wérkelijke liefde voor de zielen, zonder droefheid voor hen die op het punt stonden om verloren te gaan, zonder een intens met innerlijke ontferming bewogen hart zou hij Gods Woorden niet met overtuiging en onder de zalving van de Heilige Geest tot hen kunnen spreken. Alleen de Heilige Geest kan harten overtuigen om zich te bekeren (Joh. 16:7-11). Maar Hij is de Geest der Waarheid (Joh. 14:17) en acteert alleen in de Waarheid. Alleen de Waarheid maakt mensen vrij (Joh. 8:32). Zonder Gods liefde en genade in ons hart staan wij vér buiten de Waarheid (1 Cor. 13:1-3).

Geliefde broeders en zusters, laat u net als Ezechiël door God versterken om uw naasten tot de Heiland Jezus Christus te brengen. Rom. 15:1-2 – *“Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen. Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting.”*

God zal u en mij een diamanten voorhoofd geven, dat wil zeggen dat Hij ons standvastig, sterk en onbevreesd zal maken. Hij zal ons vullen met de zoetheid van Zijn heilige Woord, dat wil zeggen met de liefde van Jezus. En dan mogen wij anderen tot zegen zijn. Hallelujah!

Moge Jezus ons deze week rijkelijk zegenen. Amen.